

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGEDI VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Gazdaságpolitikai aktíva

A Magyar Szocialista Munkáspárt Csongrád megyei Bizottsága tegnap, pénteken Szegeden az MSZMP Csongrád megyei oktatási igazgatóságának nagytermében gazdaságpolitikai aktívavilást tartott. Ott volt Papdi József, a megyei pártbizottság titkára, Szabó Jánosné, a megyei tanács elnökhelyettese és Kovács Sándor, a szakszervezetek megyei tanácsának titkára. Az egybegyűltek először dr. Györfly Lászlónak, a megyei pártbizottság gazdaságpolitikai osztályvezető-helyettesének előadását hallgatták meg. Az előadó az iparvállalatok anyagi helyzetéről szolt, kitért a

melléktermékek és a másodlagos nyersanyagok hasznosításának fontosságára is. Az előadáshoz Juhasz Géza, a Szegedi Ruhagyár igazgatója mondott korreferátumot. A gazdaságpolitikai aktíva ezután Vahj Rezsőt, a megyei pártbizottság munkatársát hallgatta meg, aki a szocialista munkaverseny megyei tapasztalatait, s a mozgalom előtt álló főbb feladatokat ismertette a hallgatókkal. Ugyancsak ő ismertette, hogy az élelmiszeripar miként hajtotta végre a Központi Bizottság 1978. március 15-i határozatait és a megyei párttervezeteket meghatározottakat.

Losonczi Pál Kuvaitba látogat

Losonczi Pál, az Elnöki Tanács elnöke Jaber al-Ahmed al-Jaber al-Sabah állam

emírjének a meghívására a közeljövőben hivatalos, baráti látogatást tesz Kuvaitban. (MTI)

Mi is az a fekecs?

Kicsi, de fontos szövetkezet

Látta már azt a szólast a gyakorlatban is, hogy folt hátán folt? — kérdezi az egyik ismerősöm.
— Mert ha nem?
— Akkor nézze meg a Műszaki Kerámipari Kiszövetkezetet a Bolyai János utcában.
Gáspár Péter, a kiszövetkezet elnöke készségesen fogad a kiszövetkezethez illő, nagyobb levélbélvegyeni irodában.
— Szeretne terjeszkedni?
— En nem. Nekem elegendő ez az alig több mint két négyzetméter. De a szövetkezetnek muszáj terjeszkednie. Muszáj?
— Nézze, mi olyan fekecsket adunk, amelyeket a magyar kohászati ipar nem nélkülözhet. Az tehát, hogy ezeket a termékeket megfelelő mennyiségben elő is állítsuk, népgazdasági érdek.
— Elnézést, de magam sem tudom, hogy mit takar ez a kifejezés: fekecs?
— A fekecsbevonat — idézi az elnök az érvényes műszaki leírást — tűzálló réteget képez az öntészeti forma és a mag között. Meggátolja, hogy a folyékony fémmele érintkező forma kisüljön, s ezáltal biztosítja, hogy az öntvény felülete sima legyen.
— Fontos dolog ez? — kérdezem.
Kiszól a majdnem tíz négyzetméteres irodában működő, összesen kétfőnyi adminisztrációs személyzet egyik tagjának, hogy a bungalóból hozzák fel az ide vonatkozó dossziét. (Ez a bungaló is azon az udvaron van, ahová később látogatunk majd csak el.) Hozzák, olvassom. Az első levelet a Lenin Kohászati Művek írta. Lényegét tekintve az áll benne, hogy amennyiben a szegedi kiszövetkezet nem küldi időben az öntészeti szükséges anyagot, három nap múlva leáll a termelés. A második levél a Csepel Művekből érkezett, ahonnan azt írták, hogy a szegedi szövetkezet által gyártott Termotex 251 fekecs hiánya komoly termelés kiesést okoz,

már akkor persze, ha nem ér oda időben.
Sétálunk az udvaron, be-bekukkantunk a termelés helyeire, a leválasztott mellék-helyiségekbe, pincékbe, s együtt csodálkozunk az elnökkel. Hogyan lehetséges, hogy ez a cég évente húszmillió forintos termelési értéket állít elő, hogyan lehetséges, hogy szinte mindenféle műszaki kerámia és kohászati segédanyagot elő tud állítani? Tervei szerint egyébként 1985-ig igen jelentős importot tudnának kiváltani. Képesek samottbevonat rendszereket gyártására. Amikor itt tartunk, akkor lép be — bár a kis irodába alig fér be, mert mi is ott vagyunk — a KOHUSZ képviselője.
A kiszövetkezetnek körülbelül 500 négyzetméteres helyre volna szüksége ahhoz, hogy munkáit ki tudja teljesíteni...
Ekkor búcsúzom el az elnöktől, s megbeszéljük, hogy másfél óra múlva ismét találkozunk. Találkozunk, és szomorúan tér vissza. A Maros utcai telephelyért a KOHUSZ kiküldetéséért 5 millió forintot kér. Hol van ennyi pénz?
Az elnök felnéz a magasba, átragad rám meditatív kedve. Az, hogy ez a kiszövetkezet, ráadásul igen eredményesen gyártson importot kiváltó és háttérpári termékeket, igazából népgazdasági érdek. Am ugyanakkor ahhoz, hogy telephelyet vásároljanak, vagy akár valahová bekéredzkedjenek, lehetetlen, mert nincs hozzá elegendő pénz.
Távotamban meditálok. Ha a magyar kohászatnak annyira fontos, hogy meafelelő fekecskeket hozzon, vajon miért nem segít azon a szövetkezet, amelyiknek műszaki fölkészítése garancia arra, hogy szállítsa azokat? Végül pedig arra gondolok, hogy nehéz dolog kiszövetkezeti elnöknek lenni. Ez a mini cég olyan gyártmányokat állít elő, amelyekre nyugodtan azt le-

het mondani: háttérpári termékek. Ki támogatja a háttérpárt? A háttérpárt — szerintem — az iparnak kellene támogatnia. Ahogy az elnöktől tudom, a KISZÖV megígérte: segít nekik. Kérelmet kell beadniuk, hogy a központi fejlesztési alaphoz pénzt kaphassanak. — Megpályázzuk — mondta az elnök —, azért is, mert úgy érezzük, hogy a pénzzel jól tudunk majd sáfárkodni, nemcsak a magunk, hanem a népgazdaság hasznára is.
Petri Ferenc

Magyar felszólalások az ENSZ-ben

Az ENSZ-közyűlés jogi bizottságának csütörtöki ülésén felszólalt dr. Prandler Árpád nagykövet, a magyar küldöttség tagja. A szónok méltatta a bizottság által kidolgozott nyilatkozatot a nemzetközi viták békés rendezéséről, és támogatta annak elfogadását.
A közgyűlés dekolonizációs bizottságában felszólalt dr. Domokos Mátyás nagykövet a külföldi gazdasági érdekeltségek dekolonizációt gátló tevékenységével kapcsolatban megállapította, hogy szoros összefonódás tapasztalható a gyarmati rendszer maradványai és a faji megkülönböztetés között.
A közgyűlés szociális, humanitárius és kulturális bizottságában Erdős András 1985-ben megrendezendő nemzetközi ifjúsági év előkészületeivel összefüggésben ismertette az ifjúsági törvény alkalmazásával kapcsolatos tapasztalatokat. (MTI)

Vagyonomegosztás az AFIT-családban

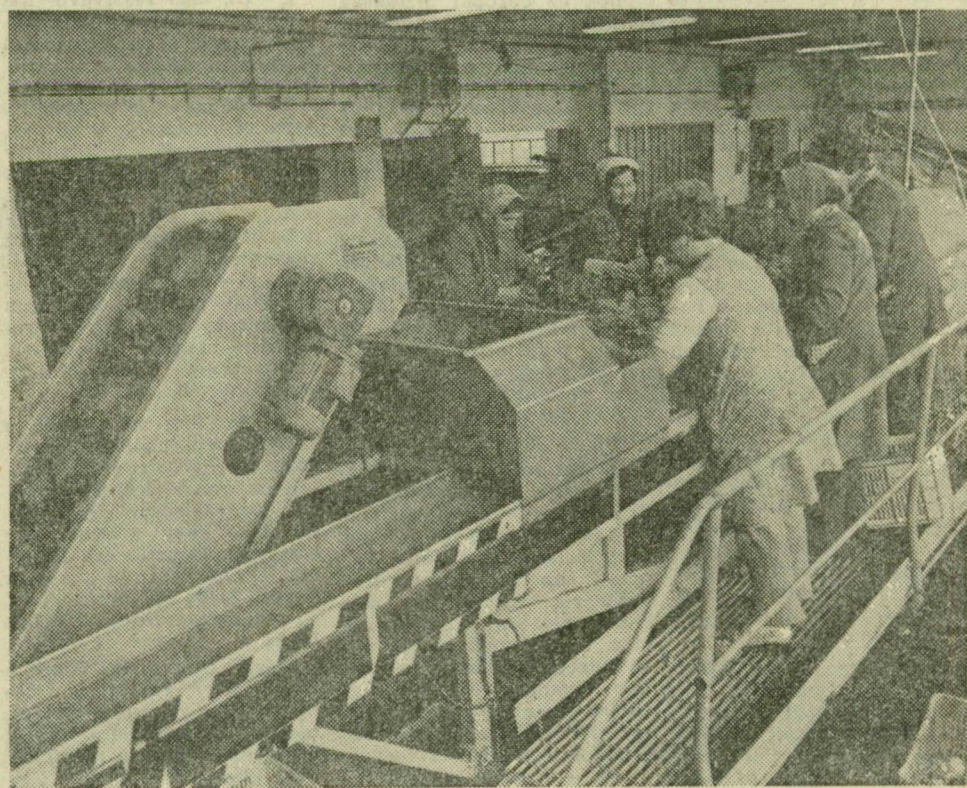
Megszűnik a tröszt — Szervezetekből kisvállalatok

„Elérkezett az ideje, hogy elköszönjünk a túlközpontosított szolgáltató szervezetektől, amelyek ugyan a nagy hálózatfejlesztési időszakban általában teljesítették feladatukat, de a természetes piaci viszonyok kibontakozását, a kisebb kollektívák kezdeményező-készségét, a fogyasztókért induló helyi versenyt már akaratlanul is akadályozták.” Szilas Pálnak, a Központi Szolgáltatásfejlesztési Bizottság titkárnak a Népszabadságban október 2-án megjelent cikkéből valók a bevezetőben idézett sorok. Hosszabb nekifutásra talán nincs is már szükség: Balogh Artúrtól, az AFIT Tröszt XI. számú Szegedi Autójavító Vállalatának igazgatójától afelől érdeklődtünk, milyen változásokra kell számítaniuk Csongrád megye gépjármű-tulajdonosainak 1983. január elseje, a javító-karbantartó üzemek önállósodása után.
— Reméljük, a szervezeti módosításból ügyfeleink az érdemi változást veszik majd észre. Annak a szándékunk a megvalósulását, amelyet röviden így jellemezhetünk: eddig elég volt, hogy műszakkezedéskor kinyitottuk a szervizek kapuit, s vártuk az ügyfelet. Most majd kimegyünk elé a kapuba és behívjuk. A csábítás trükkjét az ügyfél pontosabb, gyorsabb kiszolgálásában, a fegyelmet-lebb munkában kell megtalálniuk az alakuló kisvállalatoknak. Érdekeik diktálják ezt, ha az éleződő versenyben talpon akarnak maradni, ha élni akarnak a

megnövekvő anyagi érdekeltség lehetőségével.
— Vegyük hát sorba először a szervezeti változásokat.
— A XI-es autójavító vállalat — központi üzemével, két szegedi szervizével, valamint makói, vásárhelyi és szentesi üzemegységeivel együtt — eddig tröszt felügyelettel működött. A tröszt vállalta magára egyebek között a gyári képviselőt, a központi műszer-szolgálatot, az anyag- és alkatrészbeszerzést. A január elsején életbe lépő változás lényege, hogy a teherautók, autóbuszok javításával, s gyártótevékenységgel is foglalkozó központi üzem önálló, minisztériumi irányítás alá tartozó vállalat alakul, s ennek lesz leányvállalata a szegedi Északi városrészbéli szerviz. A Tolbuhin sugárúti és a három „vidéki” szerviz gazdaságiilag, szervezetenként teljesen önálló kisvállalként működik tovább.
— Maguknak kell tehát gondoskodniuk arról, amit eddig a tröszt, illetve a vállalati központ tartott egy kézben?
— Az alkatrészbeszerzésre személygépkocsi-ellátó vállalat alakul, ennek kereskedelmi partnerei lesznek a kisvállalatok. Létrehozunk egy autójavító-szolgáltató szervezetet, a műszerek gondozására, műszaki fejlesztési feladatok megoldására. A gyári képviselőt pedig a MERKUR veszi át, az üzemekkel szerződéses kapcsolatot alakít ki.
— Az AFIT-család felbomlása nyilván vagyonomegosztással jár együtt. De nem perrel, haraggal? ...
— Igazságszára kell törekedni. Az eszközök, a forgóalap elosztása, a gyerekek „kiházasítása” zavartalanul látszik. Egyébként már eddig is meglehetősen önállóságot élveztek a szervizek, most ez végképp polgárjogot nyer: a kisvállalatok a bruttó jövedelemszabályozásnak nevezett rendszerben gazdálkodnak majd.
— Olvasóink többsége nem pénzügyi szakértő...
— Megmagyarázom: a bevételekből levonják az anyagkiadásokat, üzemeltetési költségeket, húsz százalékos adót, s ami megmarad, bérként, bérjárulékként kifizethető. Megváltozik tehát a személyes érdekeltségi rendszer is: azt, aki látszál, nem termel bevételt, nem fogja megtérülni a kollektíva. De aki hajt, pluszmunkát vállal, a munkaidő utáni fusizás helyett legálisan akar keresni, megteheti. A minőségi munka, mint alapkövetelmény, így érvényesülhet igazán.
— A két szegedi szerviz eddigi profilja változik-e?
— Erről a piaci és a gazdasági megfontolások alapján maguk dönthetnek. Zárójelben megjegyzem: szerintem nem érdemes minden személygépkocsi-típus javítására berendezkedniük. De a típusmegosztásban — csakúgy, mint az újabb szolgáltatások bevezetésében — szabad kezet kapnak. Persze, vállalkozásaik rizikóját is maguknak kell mérlegelniük, a kisvállalatok ugyanis nem szanálhatók. Ha veszteségesek lesznek, megszűnnek. A kisvállalatok felügyeletét egyébként a helyi tanácsok látják el, a mostani központ barátként jótanácsokkal, szigorúan üzleti alapon szállítási és termelési kooperációval, valamint a meglévő üdülőhálózat, a KISZ-klub közös fenntartásával lesz támogatójuk. Más a helyzet a leányvállalattal: az új szervizhez az anyavállalat gazdasági felelősséggel, tehát szorosabban kapcsolódik.

— A szervezeti változás előkészítésére néhány hónapjuk van. Elég lesz?
— A már eddig is meglévő önállóság, az üzemegységekben dolgozó vezetői garancia lehet rá. A tanácsokkal pedig már javában tárgyalunk. A haffel szakadó vállalatnak — mostani ismereteink szerint — nem lesznek számottevő létszám gondjai, legfeljebb néhány adminisztrációs munkakörben kell megoldást találniuk.
— Hogyan fogadják a vállalat dolgozói a hírt?
— Azt hiszem, főznanul mérlelik az esélyeket. Tudják, hogy januártól sokkal több múlik minden egyes emberen, a minőségén, a szervezethez. Ha ezt sikerül is megvalósítaniuk, jobban járnak anyagilag. És nyer a bolton az is, akiért az egész átszervezést kitalálták: az ügyfél.

Új gép a ZÖLDÉRT-telepen

A zöldszétfelhasználás egyik régi gondja, hogy nehezen találni munkaerőt a fővárosi áru tisztítására, osztályozására. A ZÖLDÉRT kiskundorozsmai tranzittelepén gép tisztítja a paradicsompaprikát. Az olasz, Levatini márkájú masina teljesítménye óránként 14 ezer darab. Az új berendezés erre a szettorra állt munkába, összesen mintegy 120 vagon paradicsompaprikát dolgoznak föl a segítségével

Pály Katalin